

Europa Magazine

Nummer 347 • december 2020

**Ontsteek
het licht
in Europa!**

 ecm

Europa tot Leven brengen

05 Bruggen bouwen in België

06 Nieuwe missie in Verona

10 Kerst: tijd voor licht

14 Mission Kids

INHOUD

06 Een nieuwe missie in Verona

Corona maakte het niet makkelijk, maar na een paar maanden wachten konden Jacob en Janneke van den Bogerd in juni eindelijk afreizen naar Verona. Ze beginnen een nieuwe missie in een nieuw land, met een andere cultuur en een nog te leren taal. Hoe begin je aan zo'n avontuur? Een inkijkje in hun eerste maanden op locatie.

13 Het Evangelie klinkt, ondanks corona

Hoe nu verder? Dat is een vraag waar veel zendingswerkers zich sinds het uitbreken van de coronacrisis in het voorjaar keer op keer voor gesteld zagen. Zendingswerk draait bij uitstek om contact met mensen. Wat doe je als dat contact ernstig ingeperkt wordt?

En verder

04 Van het zendingsveld

Nieuws, aankondigingen en tips van het zendingsveld.

10 Lichtstraal uit een toekomstige tijd

Wat blijft er in een tijd van contactbeperkingen en sociale afstand over van de zo gekoesterde feestdagen? Licht hier een kans voor de kerk?

11 Bid voor Europa

12 Terug naar de basis in het Zweedse Kil

Arend Jan en Esther Poelarends bereiden zich voor op uitzending naar Zweden.

14 Mission Kids

Lisa de Wit (8) schrijft over Duitsland!

COLOFON

European Christian Mission (ECM) is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn sinds 1904 kernbegrippen bij ons. | ECM heeft zo'n 250 werkers in 27 verschillende landen, waaronder ruim 65 vanuit Nederland. | ECM wordt volledig gefinancierd vanuit giften. | **Europa Magazine** is een uitgave van: ECM-Nederland, Maagdenburgstraat 18, 7421 ZC Deventer, 0570-637537

| ecmnederland@ecmi.org

| www.ecmnederland.nl

Redactie: Jordi Kooiman, Hans Kuijpers

Foto's: eigen beheer en www.shutterstock.com

Vormgeving: Hans Arentsen

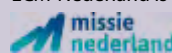
ECM hanteert richtlijnen ter bescherming van uw privacy: www.ecmnederland.nl/privacy-statement

Giften: IBAN: NL02 INGB 0000 2549 97 / BIC INGBNL2A, belastingaftrekbaar.

ECM-Nederland is een ANBI erkende instelling

ECM-Nederland is deelnemer van:

Foute man anyway, die Zacheüs. Voor hem geen welkom in Gods huis”

U kunt de boom in!

“Kom, als je honger hebt of dorst. Hier kun je eten, deel met ons. Kom met je tranen en je pijn. Hier is het goed, hier mag je zijn. Met open armen word je ontvangen. Welkom in Gods huis. Welkom, welkom thuis.”

Het bekende Opwekkingslied (705) bleef in mijn hoofd hangen. Aan de ene kant is het een mooi gebed van verlangen naar hoe de kerk moet zijn. Een kerk waarvan Jezus zegt: kijk, dat is wat Ik wil dat jullie doen. Aan de andere kant is het een verdrietige confrontatie met onze gesloten kerken van vandaag, met maximaal dertig aanwezigen, van tevoren aangemeld. Wat missen we dat welkom in de warme gemeenschap van gelovigen. En hoe moet dat met onze open armen voor aarzelende buitenkerkelijken? We vragen ons af wanneer het weer goed komt.

Die ochtend ging de gestreamde preek over Zacheüs. Zacheüs als prototype van een buitenkerkelijke, op zoek naar Jezus. Hij kan Jezus niet zien, hij ziet alleen de ruggen van de volgelingen die zich om Hem heen verdringen. Hij kan hun rug op. Foute man anyway, die Zacheüs. Voor hem geen welkom in Gods huis, nu ff niet. Hij kan anders gezegd de boom in. En hij gaat de boom in.

Maar dan gebeurt er iets wat Jezus waarschijnlijk ook in deze coronatijd zou doen. Hij breekt door de muren van de kerk heen en gaat naar Zacheüs toe. De kerk moppert. Wat doet die nou? Toch niet naar Zacheüs? Corrupte boel, foute vrienden. Dat zien ze helemaal niet zitten. Maar Jezus ziet Zacheüs wél zitten. In de boom. In de boom waar hij, wat zijn volgelingen betreft, in kon. Ik wil naar jouw huis, Zacheüs. Oh Jezus, toch niet voor het avondmaal? Ja hoor. Jezus gaat niet alleen om te eten, hij blijft logeren. En al vóór het avondmaal maakt Zacheüs schoon schip met zijn gewetensnood.

Een gestreamd verhaal van Zacheüs werd een aansporing in een tijd dat Gods huis gesloten is. Als ‘Welkom in Gods huis’ niet gezongen kan worden, staat niets ons in de weg om voor onze buitenkerkelijke buurtgenoten ‘welkom bij jóu thuis’ te zingen. Misschien liever niet zingen, maar gewoon doen. Zien we dat zitten? En wie zien we dan zitten? En wat zoekt en ziet Zacheüs als wij net als Jezus in zijn huis komen? Ik ben wel op een spoor gezet. Het voetspoor van Jezus.

Hans Kuijpers, directeur ECM Nederland

A handwritten signature in blue ink that reads "Hans Kuijpers". The signature is written in a cursive, slightly slanted style. Below the signature is a thin horizontal line.

VAN HET ZENDINGSVELD

De kerk in Radovljica groeit!

Sebastian en Glorija Forjan, beiden geboren en getogen in Slovenië, verhuisden na hun studie aan het Belfast Bible College naar Radovljica en gingen daar in 2006 als jeugdwerkers aan de slag. Uit hun werk onder jongeren groeide een Bijbelstudiegroep en daaruit ontstond acht jaar geleden een kleine evangelicale gemeente. "De afgelopen jaren hebben we gezien hoe God ons leidt en hoe Hij elk jaar meer mensen naar onze gemeente brengt", vertelt Sebastian enthousiast. "Elk jaar hebben we wel doopdiensten. Dit jaar werden zes mensen gedoopt, vorig jaar vijf. Elk jaar toont God zijn trouw. We willen zijn trouwe helpers zijn, maar uiteindelijk hangt het niet van ons af. Wij dienen trouw, God doet de rest. Dat is heel bemoedigend om te zien."

De gemeente vormt momenteel zijn eerste leiderschapsteam en is sinds dit jaar aan het experimenteren gegaan met huisgroepen. Daarnaast gaan Sebastian, Glorija en hun team onverminderd door met het verspreiden van het Evangelie. "Het is mooi en goed om het aroma van Christus te verspreiden!"

Lees meer over het werk van Sebastian en Glorija in een uitgebreid interview op onze website: www.ecm nederland.nl/interview-forjan.

StepRace: geannuleerd, maar toch een zegen

ECM Nederland zag zich begin oktober genoodzaakt om de vijftiende ECM StepRace te annuleren. De aangescherpte coronamaatregelen maakten het onmogelijk om het evenement te laten plaatsvinden. De StepRace is het grootste sponsorevenement van ECM en betekent ieder jaar veel voor de inkomsten van de zendingswerkers voor wie fanatiek gestept wordt. De annulering was dan ook een aderlating. Veel sponsors toonden echter hun grote betrokkenheid bij zending in Europa en besloten tóch een gift te geven of hun al overgemaakte gift niet terug te vragen, waardoor de StepRace alsnog ruim 14.600 euro opleverde. Het geld komt ten goede aan het werk van verschillende zendingswerkers en aan het algemene werk van ECM Nederland.

HENK EN HANNEKE KNOL BEREIDEN ZICH MET HUN VIER KINDEREN VOOR OP UITZENDING NAAR ZUID-SPANJE. DEZE ZOMER MAAKTE HET GEZIN EEN MISSIEREIS OM TE ONTDEKKEN OP WELKE PLEK GOD HEN WIL INZETTEN. ZE VONDEN IN SEVILLA EEN BEVESTIGING VAN HUN ROEPING. BEGIN 2021 HOPEN ZE NAAR SEVILLA TE VERHUIZEN. HUN VERLANGEN: GODS LIEFDE LATEN ZIEN EN UITDELEN.

Wisselingen in het bestuur

Claudia Vink nam in september afscheid van het bestuur van ECM Nederland. Twaalf jaar lang zette ze zich in voor Gods werk in Europa, waar we haar erg dankbaar voor zijn. Claudia blijft nog bestuurslid van ECM International.

Kees van der Wilden heeft per 1 september de voorzittersrol van Claudia overgenomen. Kees is al jaren betrokken bij zending. Zo was hij twaalf jaar als staf lid betrokken bij de zendingsafdeling van de World Evangelical Alliance en werkte hij acht jaar voor de EZA.

Nog een nieuw – en toch vertrouwd – gezicht in het bestuur: Diederick Eikelboom. De voormalige ECM-directeur vult de laatste positie in het bestuur in, zodat het bestuur weer voltallig is.

Bruggen bouwen in België

Christenen motiveren en mobiliseren om hun moslimnaaste lief te hebben. Dat is in een notendop de missie van de Belgische stichting Mahabba. Het werk groeit, vertelt ECM-zendingswerker David, die Mahabba leidt. Mahabba betekent liefde in het Arabisch. De stichting wil christenen helpen bij een Bijbelse visie op moslims en de islam en gebruikt daarvoor gebedsgroepen. Bidden staat centraal, maar gebed leidt vaak tot actie. In België zijn er inmiddels veertien gebedsgroepen. “De groepen zijn laagdrempelig en lokaal verankerd, en dat willen we zo houden”, zegt David. “Het moet een organisch netwerk blijven.” Mahabba breidt zijn werk momenteel uit naar Wallonië en probeert ook Afrikaanse kerken in België bij het werk te betrekken. “Mahabba staat voor bruggen bouwen”, zegt David. “Tussen christenen en moslims, maar ook tussen Vlaanderen en Wallonië en tussen allochtone en autochtone christenen. Lees op onze website een interview met David: www.ecmnederland.nl/mahabba.

Teruggekeerd

Deze zomer keerden Gerwin en Cathelijne Pruijssen terug naar Nederland, na vijf jaar zendingswerk in Frankfurt am Main te hebben verricht. Ze wonen nu in Valthermond, Drenthe, waar ze een nieuwe bediening onder de paraplu van ECM beginnen. Ook Arend Jan en Jacqueline Zwart keren terug van het zendingsveld. Sinds 2015 waren zij actief in Mora, Portugal. Ze hebben een missionaire bediening in Amsterdam gevonden, waar ze binnenkort naartoe zullen verhuizen.

“Jezus is onze reden om te hopen en te leven!”
Laat je inspireren door prikkelende verhalen, blogs en filmpjes op www.facebook.com/ecmnederland

Een nieuwe missie in Verona

Corona maakte het niet makkelijk, maar na een paar maanden wachten konden Jacob en Janneke van den Bogerd in juni eindelijk afreizen naar Verona. Ze beginnen een nieuwe missie in een nieuw land, met een andere cultuur en een nog te leren taal. Hoe begin je aan zo'n avontuur? Een inkijkje in hun eerste maanden op locatie.

Jacob staat buiten op het erf van Casa della Vita (Huis van Leven, foto links). Vanuit deze oude boerderij begint hij samen met zijn vrouw Janneke en hun zoons Judah en Jezra een nieuwe bediening. Het pand is gebouwd rond 1700, vertelt Jacob, terwijl hij met zijn smartphone een virtuele rondleiding geeft. “De boerderij bestaat uit drie delen. Het is in bezit van een Italiaanse familie, maar stond al vijf jaar leeg. Wij hebben twee delen gekocht, in totaal 700 vierkante meter. Het huis dat we in Breda hadden zou er zeven keer in passen, maar kostte meer. In het derde deel woont de jongste broer van de familie. Hij is boer.”

Verona ligt op vijf minuten en de zuidelijke ringweg is vlakbij. Toch maakt het huis een heel landelijke indruk. Binnen moet nog veel opgeknapt worden, buiten zijn Jacob en Janneke al druk aan het planten en zaaien geweest. Jacob laat mandarijnen, olijven, kiwi's, vijgen, druiven en – jazeker – boerenkool zien. “Dat kun je hier gewoon kopen, al kenden onze burens het niet. We hebben worst uit Nederland meegenomen, dus we zijn goed voorbereid voor de winter.”

Heiligengeiststraße

Jacob en Janneke werkten sinds 2012 als gemeentestichters in Breda. Na acht jaar was het tijd voor een nieuwe stap. Sinds 2016 kwamen ze regelmatig in Italië en daar werden ze geraakt door de nood die ze zagen. Slechts heel weinig Italianen hebben nog iets met het geloof. Jacob en Janneke voelen de roeping om hen met het goede nieuws van Jezus te bereiken. Eigenlijk hadden ze in april al naar hun nieuwe zendingsbestemming willen verhuizen, maar door de uitbraak van het coronavirus was de regio rond Verona hermetisch afgesloten. Een periode van wachten brak aan. Hun huis in Breda was al verkocht, dus Jacob en

Janneke moesten al hun spullen in een container opslaan en uitwijken naar een vakantiehuisje. Ze maakten van de nood een deugd en knapten een chalet in Hilvarenbeek op, dat ze nu verhuren om voor extra inkomsten te zorgen. Bovendien kunnen ze het zelf gebruiken als ze voor verlof in Nederland zijn.

Op zondag 14 juni kon het echtpaar tijdens een online kerkdienst eindelijk uitgezonden worden. De dag erop vertrokken ze direct naar Italië. “We overnachtten in Heidelberg. We sliepen in een hotelletje in het centrum, bij de Heiligengeiststraße”, lacht Jacob. “Een dag later gingen we met de Reformatie onder de arm verder naar Italië.”

Jacob en Janneke bleven eerst een paar dagen in een Airbnb in Verona, zodat ze hun nieuwe huis bewoonbaar konden maken. Een ECM-echtpaar uit de buurt hielp bij het klussen en ook de burens op het erf bleken zeer behulpzaam. “We zijn heel hartelijk ontvangen, en dat terwijl het aan het begin meteen misging”, vertelt Jacob. “We stonden buiten op de vrachtwagen met onze spullen te wachten; spullen die dus drie maanden in een container hadden gestaan. We waren superopgewonden toen de wagen arriveerde. Maar voor het erf staat een poort, die nog ouder is dan het huis zelf, gebouwd rond 1500, met een beeldje van

Maria erin. De chauffeur keek niet uit en ramde met volle vaart de poort. De poort is maanden dicht gebleven om gerestaureerd te worden. Het was heel heftig, maar gelukkig bleven de burens rustig. Ze hebben zelfs geholpen met uitladen.”

Wilt u het zendingswerk
in Verona ondersteunen?
Maak dan een gift over naar
NL02 INGB 0000 2549 97 tnv
Stichting ECM Nederland
onder vermelding van
'Fonds Van den Bogerd'.

“Hij gaat voor ons uit en voorziet ook in praktische dingen”

Trampoline

Veel zendingswerkers zullen kunnen beamen dat de eerste weken in een nieuw land met een vreemde cultuur en een taal die je nog onder de knie moet krijgen niet makkelijk zijn. Zo ervaren Jacob en Janneke het ook. “Het is als op een trampoline. Het ene moment spring je een gat in de lucht, het andere moment val je naar beneden. Je emoties gaan op en neer. We missen onze familie en vrienden, maar het is goed en mooi om hier te zijn en eindelijk aan de slag te kunnen.”

“Na twee maanden komt er wel meer stabiliteit”, zegt Jacob. “De kinderen gaan inmiddels ook naar school. Vanaf april hadden ze alleen maar thuisonderwijs. We hebben hier een kleine privéschool gevonden, een startend initiatief. Veel staatscholen zijn vanwege corona dicht, maar deze school kan open blijven. Bovendien gelden er soepeler regels dan op staatscholen.”

Park

Jacob en Janneke hebben een duidelijke visie voor hun bediening. Vanuit Casa della Vita willen ze werken aan een Italiaanstalige, christelijke, interculturele gemeenschap. “Casa della Vita heeft drie pijlers”, vertelt Jacob. “Community, education en retreat. Naast de gemeenschap die we willen vormen, willen we graag samenwerken met andere kerken en organisaties. We willen ons daarbij ook inzetten voor discipelschap onder Italiaanse christenen. Dat is iets wat in de vaak kleine protestantse kerken in Italië op dit moment erg gemist wordt.” De pijler retreat houdt in dat Jacob en Janneke in een deel van hun huis vakantiewoningen gaan maken. “Bijvoorbeeld voor mensen uit onze Nederlandse achterban, die graag in Italië rust willen vinden.” Ze hebben ook ideeën om miniconferenties te organiseren voor christenen uit Nederland en Italië, eventueel in

**IN DE TUIN VAN
CASA DELLA
VITA**

**TIP VANUIT
VERONA**

God gaat voor ons
uit!

DE VERHUIZING

VERONA-OOST

“Een heel mooie plek om het Evangelie te delen.”

samenwerking met andere organisaties.

Op vijf minuten van hun huis ligt de eerste stadswijk van Verona, Verona-Oost, een multiculturele wijk. Jacob en Janneke willen zich in eerste instantie op die wijk richten. “We hebben naast ons huis een fietspad ontdekt dat naar de stad loopt”, zegt Jacob. “Het fietspad komt ook langs een oude villa met een groot park. Veel mensen uit Verona-Oost komen daarnaartoe om te ontspannen en te barbecueën. Het is een heel mooie plek om het Evangelie te delen.”

God voorziet

Corona maakt het niet makkelijk om te integreren, de taal te leren en hun missie te starten, vertelt Jacob. “We willen een paar kerken in Verona bezoeken, maar door alle maatregelen en regels is het lastig om een goed beeld te krijgen van hoe een gemeente in elkaar zit. We willen ook graag naar de gemeente in Trento, een ECM-kerkplant, maar dat kan op dit moment niet. Je bent in deze fase heel erg op je eigen gezin aangewezen.” Ondanks de obstakels merken Jacob en Janneke dat

er wat gebeurt. God is aan het werk. “Via via zijn we in contact gekomen met een vrouw die via IFES het studentenwerk in Verona heeft opgezet. We hebben elkaar een paar keer ontmoet. Zij is heel erg op zoek naar nieuwe manieren van kerk-zijn en is blij dat we hier zijn komen wonen”, vertelt Jacob. “Haar ouders blijken bovendien in het stadsdeel bij ons in de buurt te wonen en haar vader is ook nog eens architect. Hij is hier al komen kijken in verband met de vakantiewoningen die we in het huis willen maken.”

Ontmoetingen als deze maken Jacob en Janneke enthousiast. “God is aan het werk. Hij gaat voor ons uit en voorziet ook in praktische dingen. Een ontmoeting als met deze vrouw laat zien dat God hier allang bezig is. Wij mogen daarbij aansluiten. Zij heeft bijvoorbeeld heel veel vragen over discipelschap. Ze wil graag meer groei en discipelschap in haar leven. Dat is iets waar veel jonge mensen naar verlangen, maar waar de protestantse kerken vaak niet actief mee bezig zijn.”

“We zijn heel dankbaar hoe God ons leidt”, besluit Jacob. “Hij is erbij. We mogen leven in zijn aanwezigheid!”

ECM in Italië

ECM is al vele decennia betrokken bij het zendingswerk in Italië. In de zuidelijke regio Calabrië is de gepensioneerde (maar niet te remmen) zendingswerker Co Kaptein al sinds de jaren zestig actief. In het noorden heeft ECM een gemeente in Trento gesticht. Die gemeente staat inmiddels op eigen benen, al is ECM-veldeider Richard Wilson nog in een ondersteunende rol bij de gemeente betrokken. Het doel is om vanuit Trento meer gemeentes in de provincie te stichten. Erwin en Almut Buschlen zijn sinds 2004 actief in Montichiari, zo’n 45 minuten van Verona. Voor Jacob en Janneke zijn zij de dichtstbijzijnde ECM-zendingswerkers.

Erwin en Almut houden zich bezig met sociaal werk en evangelisatie en zijn bovendien betrokken bij een gemeente in Desenzano, aan het Gardameer. In Macherio, nabij Milaan, houdt de Duitse zendingswerker Susanne Stöhr zich bezig met evangelisatiewerk, waarbij ze haar artistieke gaven inzet. Ze maakt deel uit van een kunstenaarsgroep en probeert door exposities het Evangelie te verspreiden.

Lees meer over het werk van ECM in Italië op www.ecm nederland.nl/italie.

KERST 2020

Lichtstraal uit een toekomstige tijd

Hoe vieren we dit jaar kerst? Het is een vraag die in de media druk besproken wordt en volgens enquêtes veel mensen bezighoudt. Wat blijft er in een tijd van contactbeperkingen en sociale afstand over van de zo gekoesterde feestdagen? Mogelijk antwoord: een vruchtbare bodem om het ware licht van kerst te laten schijnen!

In Nederland is kerst een hoogtepunt in het jaar. In Duitsland is kerst hét hoogtepunt van het jaar. Geen feest is zo belangrijk, geen feest wordt zo groots gevierd. Al weken van tevoren verwarmen de Duitsers zich op de *Weihnachtsmarkt*, de kerstmarkt, waar ze *Bratwurst* eten, *glühwein* drinken en het perfecte kerststalletje voor op de vensterbank of onder de kerstboom vinden.

De feestvreugde vindt zijn climax op kerstavond. Men propt zich, voor die ene keer in het jaar, massaal in kerkgebouwen om te zien hoe kinderen het enigszins opgeleukte en geromantiseerde kerstverhaal voorspelen en om uit volle borst een kerstliturgie te zingen waar onder geen enkele voorwaarde aan gesleuteld mag worden. Vervolgens keert men huiswaarts om uitgebreid te dineren en bij de kerstboom een niet bescheiden variëteit aan cadeaus uit te pakken.

De Duitsers zijn zo bekwaam in het creëren van kerstfeer dat bezoekers van heinde en verre komen om er iets van op te snuiven, ook Nederlanders. Dit jaar echter niet. De

ene na de andere grote Duitse stad zette een streep door zijn kerstmarkt. De kerkgebouwen mogen niet volgepropt

Hoe feestelijk zal het zijn zonder al die met licht en lekkernijen gevulde weken van anticipatie?

zitten en hits als 'O du fröhliche' zullen niet gezongen worden, uit volle borst noch anderszins. Kerstbomen en cadeaus bieden misschien soelaas, maar het is nog maar de vraag hoeveel mensen om die boom mogen zitten, en hoeveel afstand ze moeten houden. En hoe feestelijk

Wilt u het werk van ECM Nederland in Europa ondersteunen?
Maak dan een gift over naar NL02 INGB 0000 2549 97 tnv
Stichting ECM Nederland.

zal het zijn zonder al die met licht en lekkernijen gevulde weken van anticipatie?

Uitgedoofd

In veel Europese landen is een zekere moedeloosheid te bespeuren nu de coronacrisis niet zo snel overwonnen is als wellicht in maart gedacht. En nu kerstmarkten en grootschalige kerstvieringen niet mogen doorgaan, lijkt hét lichtpunt in het jaar ook nog eens uitgedoofd te worden, wat de hele situatie nog moeilijker te verteren maakt. Dat geldt voor Duitsers, maar ook voor andere Europeanen.

Ligt hier een kans voor de kerk in Europa?

RTL Nieuws onderzocht hoe belangrijk Nederlanders de feestdagen vinden. De overgrote meerderheid vindt ze heel belangrijk, maar een derde ziet er vanwege corona tegen op. Bijna de helft van de ondervraagden vindt het erg dat kerst dit jaar niet zoals gebruikelijk gevierd kan worden.

In het artikel komt psycholoog Steven Pont aan het woord, die onderstreept hoe belangrijk kerst is, ook dit jaar. Tradities zijn belangrijk voor je identiteit en ieder mens heeft het nodig om ergens bij te horen, stelt hij. "Of het nou een gezin, familie of geloofsgroep is, kerst geeft ons een broodnodig gevoel van verbondenheid." Maar waar vind je dat gevoel als tradities wegvallen en vertrouwde kerstroutines onmogelijk worden? We worden bijna verplicht om te reflecteren op onze identiteit en de betekenis van kerst voor ons persoonlijk. Ligt hier een kans voor de kerk in Europa?

Vuur

Nu het kunstlicht waarmee onze culturen en tradities het kerstfeest jaar in jaar uit opsierden zijn glans verloren heeft, is er wellicht meer ruimte en openheid voor het ware licht dat ieder mens verlicht (Johannes 1:9). Het kwam in de wereld op een moment dat de mensheid in het duister tastte. Er was weinig hoop, amper houvast. Zelfs het verlangen naar redding, naar een betere wereld, leek afgestorven. God moest een eigen koor van engelen optrommelen om de komst van de Zaligmaker te vieren. Midden in de hopeloosheid en vertwijfeling van de mensheid brak het licht door. Sindsdien verspreidt het zich als een lopend vuur, een heilig vuur, door de wereld. Zou het niet mooi zijn als de mensen van Europa hun harten aan dat vuur kunnen verwarmen?

ECM gelooft dat een ander Europa geen Utopia is. Waar christelijke gemeenschappen ontstaan en in woord en daad Jezus navolgen, glinstert Gods nieuwe wereld. Lichtstralen uit een toekomstige tijd. Verlicht door het ware licht willen we getuigen van en hopen op een definitieve doorbraak, op de tijd dat er geen nacht meer zal zijn en het licht van een lamp of het licht van de zon niet meer nodig is, omdat God, de Heer, ons licht zal zijn. Een hoopvolle boodschap, die zeker in een decembermaand die donkerder, eenzamer en geïsoleerder dan anders aanvoelt gehoord moet worden!

BID VOOR EUROPA

1 Dank God voor de groeiende kerk in Radovljica, Slovenië. Bid voor Sebastian en Glorija Forjan, dat God hen zegent bij het leiden van de gemeente en bij het bereiken van steeds meer Slovenen met het Evangelie.

2 Bid voor Verona. Bid dat Jacob en Janneke van den Bogerd door hun Casa della Vita het leven en het licht van het Evangelie in de stad kunnen verspreiden.

3 Bid voor het werk van stichting Mahabba in België. Bid dat steeds meer christenen gemotiveerd en gemobiliseerd worden om hun moslimnaaste lief te hebben en te ontmoeten.

4 Bid voor het zendingswerk in Europa nu de coronacrisis veel initiatieven belemmert. Bid voor creativiteit en inventiviteit, zodat onze zendingswerkers alternatieve wegen vinden om het Evangelie te verspreiden. Bid ook voor twee van onze kantoormedewerkers, die met hun families door het virus getroffen zijn. Ze zijn herstellende, maar dat vraagt tijd en geduld.

5 Dank voor onze kandidaat-zendingswerkers – Henk en Hanneke Knol voor Spanje, Arend Jan en Esther Poelarends voor Zweden – en bid voor een gezegende voorbereiding op hun uitzending.

Abonneer u op onze gebedskalender via www.ecmnederland.nl/bidden.

VERHALEN UIT EUROPA

Een ander Europa is geen Utopia. Door genade is Gods nieuwe wereld van geloof, hoop en liefde nabij. ECM-zendingswerkers zoeken die nieuwe wereld, nodigen anderen uit om mee te zoeken en inspireren ons tot navolging. Een greep uit hun verhalen.

Terug naar de basis in het Zweedse Kil

Een sportleraar en een kapster, geroepen voor gemeentestichting in Scandinavië. Kandidaat-zendingswerkers Arend Jan en Esther Poelarends bereiden zich momenteel voor op uitzending naar Zweden. Ze willen zich fulltime gaan inzetten voor de verspreiding van het Evangelie in het plaatsje Kil, onder meer door het planten van huisgemeenten.

Arend Jan is sportleraar en Esther kapster. In 2007 kwamen ze tot een levend geloof. "Het zette ons leven op de kop", vertellen ze. "Vanuit onze passie en liefde voor Jezus willen we meebouwen aan zijn koninkrijk. We willen mensen bij Jezus brengen, op de plek waar ze zijn en door aan te sluiten bij hun taal en leven."

Arend Jan droomde tien jaar geleden al dat hij als evangelist naar Scandinavië zou gaan. Die droom zette een lang voorbereidingsproces in gang. Jaren achtereen reisden Arend Jan en Esther naar verschillende plekken in

Zweden om zich in te zetten voor concrete projecten en te zoeken waar God hen zou kunnen gebruiken.

Uiteindelijk vonden ze in Kil hun roeping. Kil is een plaatsje met ongeveer 8.000 inwoners. Het ligt ruim 300 kilometer ten westen van Stockholm en ruim 200 kilometer ten oosten van Oslo. Sport speelt een grote rol in Kil en daar willen Arend Jan en Esther bij aanhaken, onder meer door het concept van sportcommunities. Ze hebben daar veel ervaring mee door eerdere projecten bij Athletes in Action en Next Move.

Het is de droom van Arend Jan en Esther om, in samenwerking met de Uniting Church in Sweden, huisgemeenten te starten, in eerste instantie in Kil, maar op termijn ook op andere plekken in Scandinavië. "De Bijbel laat ons een fantastische manier van gemeentestichting zien. De kerk startte met gemeenten aan huis. Simpel, maar zó krachtig. Dat willen wij: terug naar de basis."

Lees meer over Arend Jan en Esther Poelarends op www.ecmnederland.nl/poelarends. Zie ook hun eigen website met blogs en vlogs: ontherighttrack.eu.

AREND JAN EN ESTHER POELARENDS

Het Evangelie klinkt, ondanks corona

Hoe nu verder? Dat is een vraag waar veel zendingswerkers zich sinds het uitbreken van de coronacrisis in het voorjaar keer op keer voor gesteld zagen. Zendingswerk draait bij uitstek om contact met mensen. Wat doe je als dat contact ernstig ingeperkt wordt?

Jeroen (foto) en Marieke Baks (Câmpina, Roemenië) werden in maart geconfronteerd met een zeer strikte lockdown. De maatregelen troffen met name dagloners, seizoensarbeiders en arbeidsmigranten hard. Van de ene op de andere dag kwamen mensen zonder inkomen te zitten.

De gemeente van Jeroen en Marieke runt een gaarkeuken, Pofta Buna, bedoeld voor ouderen, zieken en arme kinderen. In de lockdown werd besloten om de keuken ook te openen voor mensen die door de coronacrisis in de problemen waren geraakt. "We zijn hier om een licht te zijn", zeggen Jeroen en Marieke. "Wij zien deze tijd als een kans om verschil te maken, om ons licht als kerk te laten schijnen voor hen die dat zo hard nodig hebben."

De lockdown werd in de loop van mei versoepeld, zodat de gemeente weer kerkdiensten kon organiseren. De hele zomer werd er in de openlucht gekerkt. "We hebben het al deze maanden droog gehouden. Een wonder!"

De zomerkampen voor kinderen konden helaas niet doorgaan, maar als alternatief organiseerden Jeroen en Marieke gedurende de hele zomer kleinschalige kinderprogramma's op verschillende locaties. Ook hielden ze meerdere evangeliserende programma's. "We hebben veel gebeden en God gaf fantastische strategieën", vertellen ze.

Inmiddels loopt het aantal infecties in Roemenië weer op en zijn de maatregelen aangescherpt. Ook in hun gemeente hebben Jeroen en Marieke met het virus te maken. "Hoe nu verder? Die vraag zullen we onszelf nog wel vaker stellen. Maar we zijn dankbaar voor de goedbezochte diensten die we kunnen houden. En terugkijkend op de afgelopen maanden hebben we het vertrouwen dat God ons ook de komende periode nieuwe wegen zal geven om het werk voort te zetten."

Rostock

Het gemeentestichtingsproject Haltepunkt E in Rostock, Noordoost-Duitsland, had net als Jeroen en Marieke te maken met een lockdown, gevolgd door versoepelingen, gevolgd door een nieuwe lockdown. Het stelde ECM-zendingswerker Gerrit van Dijk voor dilemma's. "Ons werk bestaat uit het samenbrengen van mensen. We willen meer ontmoeting creëren, niet minder. Hoe ga je dan om met de regels die de overheid maakt?"

Toen de maatregelen in de zomer versoepeld werden, merkte Gerrit de relevantie van het werk van Haltepunkt E. "De stemming bij ons eerste straatcafé was ontzettend uitgelaten! Mensen waren blij dat we elkaar eindelijk weer konden ontmoeten", vertelt hij. "De mensen hier zijn gelukkig erg trouw. Korte lockdowns kan ons werk redelijk verdragen."

Schwerin

Honderd kilometer verderop kampte het Patchwork Center, een wijkcentrum in Schwerin, dat gerund wordt door een team van zendingswerkers, met vergelijkbare vragen als in Rostock. Het centrum kon ondanks alle maatregelen actief blijven, maar moest wel creatief zijn. Het café ging op slot, maar maaltijden afhalen of laten bezorgen bleef mogelijk. Ook konden de verschillende werkplaatsen van het centrum open blijven.

"Voor veel van onze vrienden is het Patchwork Center hun thuis, dat hun houvast en structuur geeft", zegt teamleider Christiaan Kooiman. "Samen proberen we een balans te vinden tussen de strenge regels en de diepe behoeftes van de mensen, die niet zomaar door middel van een appgroep of Zoom worden vervuld.

Een balans tussen lichaam en ziel – want het leven is meer dan ons lichaam."

*Bid
voor onze
zendingswerkers in
Europa! Ondersteun
hun werk via www.ecm nederland.nl/
doneer.*

Mission Kids

Wist je dat...

- Schwerin in Duitsland ligt?
- Schwerin de hoofdstad van een deelstaat is en dat er een heel mooi kasteel is?
- Schwerin vroeger bij Rusland hoorde?
- de stad wel meer dan 95.000 inwoners heeft?
- Lisa de Wit daar samen met haar broertjes woont?
- Lisa's broertjes Aron en Lars heten?

Als je nu in je auto stapt en je rijdt een uur of zes naar Duitsland, dan kun je bij Lisa op bezoek. Lisa woont niet in het mooie kasteel van Schwerin, maar in een wijk waar veel mensen eenzaam zijn. Dat gedeelte heet Lankow. Mensen hebben er ook weinig werk. Dat is best moeilijk allemaal, maar gelukkig willen Lisa en haar ouders laten zien dat je toch vrede in je hart kunt voelen als je eenzaam bent. Ze vertellen over de liefde die God heeft voor mensen en ze helpen als mensen hulp nodig hebben.

Even lachen!

Wat is het verschil tussen een bakker en een vloerkleed?

De bakker moet vroeg op, het vloerkleed kan lekker blijven liggen!

Help je mee?

Lisa en haar ouders doen veel dingen voor de mensen in hun wijk. Ook voor kinderen! Ze helpen elkaar door met elkaar te spelen en naar elkaar te luisteren. Ze eten ook samen of gaan voetballen.

Wat zou je kunnen doen om mensen te laten zien dat God van hen houdt? Kun jij iets leuks bedenken waardoor veel kinderen tegelijk de verhalen uit de Bijbel kunnen horen of zien? Laat jullie creativiteit maar zien en maak een leuk filmpje, een powerpoint, een stopmotion, een tekening of wat je nog meer kunt bedenken. Dan heeft Lisa samen met haar ouders nog meer ideeën! Stuur wat je gemaakt hebt naar dit emailadres: ecmderland@ecmi.org.

Lisa in Duitsland

Hallo!

Ik ben Lisa de Wit. Ik ben 8 jaar oud. Ik woon in Schwerin, in een flat op de vierde verdieping. Schwerin ligt in Noordoost-Duitsland. Ik vind het leuk om Duitser en Nederlander te zijn. Want dan heb ik in twee landen vriendjes en vriendinnetjes. Ook vind ik het superleuk dat ik Nederlands en Duits kan praten en schrijven. Duits heb ik heel snel geleerd, toen ik in de Kindergarten kwam en later op school. Tegelijk mis ik mijn familie in Nederland wel. Ik lees heel graag. Vooral sprookjes en spannende boeken vind ik leuk.

Uit school speel ik veel buiten met kinderen uit de buurt. Dan stappen we of spelen we in de speeltuin. Of ik ga naar binnen om te knutselen of met mijn broertjes te spelen. Op zaterdag ga ik naar de kidsclub die mijn papa en mama organiseren voor de kinderen uit onze wijk. Daar vertellen ze Bijbelverhalen en spelen of knutselen we. Dat is altijd heel leuk.

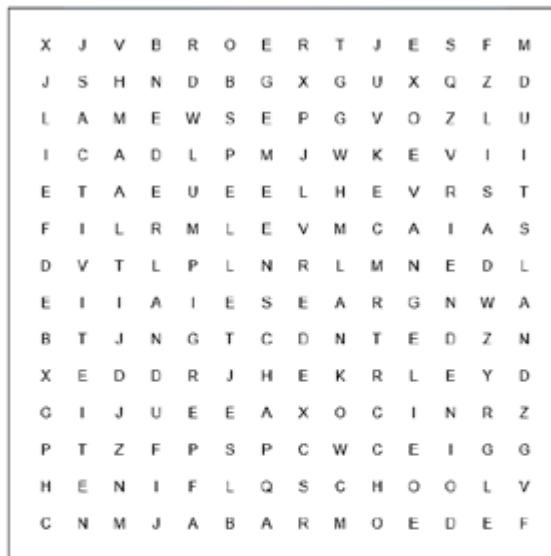
Tschüß! (Doei!)

Lisa

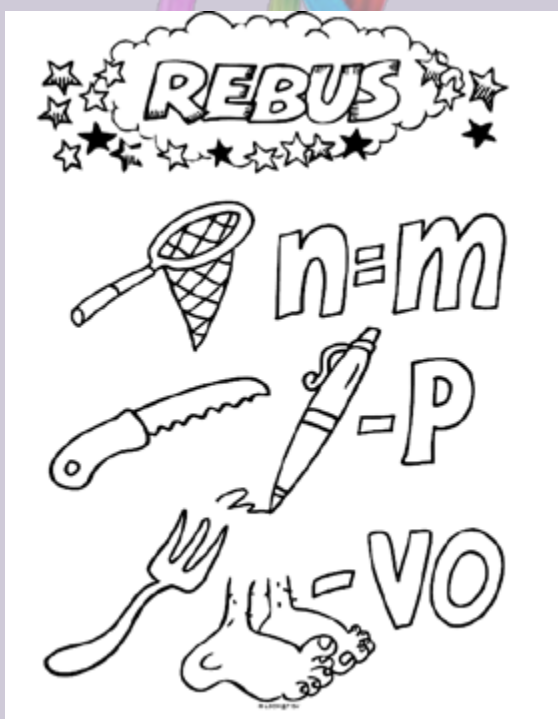

Wil je Lisa een brief terugschrijven?
 Stuur 'm naar
 ecmnederland@ecmi.org
 of ECM Nederland, Maagdenburgstraat 18,
 7421 ZC Deventer,
 en wij zorgen dat ze de brief krijgt. Lisa
 vindt het heel leuk om post te krijgen!

Schwerin

Duitsland	ECM
Evangelie	Lankow
Lisa	Nederland
activiteiten	armoede
broertjes	gemeenschap
liefde	maaltijd
school	spelletjes
vrede	vrienden

LISA'S PAPA GERARD (LINKS) EN MAMA JANNEKE (MET GITAAR) ORGANISEREN ELKE ZATERDAG EEN KIDSCLUB VOOR KINDEREN UIT DE WIJK LANKOW. LISA (MIDDEN) EN HAAR BROERTJE ARON (RECHTS) HELPEN GRAAG MEE.

ECM (*European Christian Mission*) Nederland is een levendige, ambitieuze organisatie die voortdurend mensen zoekt, faciliteert, uitzendt en begeleidt voor zendingswerk in Europa. In ons beleid zijn kerkplanting, discipelschap, samenwerking met de lokale kerk en visie op geloven in het Europa van nu leidend. ECM wil daarnaast met gebed en onderlinge zorg functioneren als een geestelijke familie voor zendingswerkers in Europa.

Wij zijn op zoek naar een directeur:

- ⇒ die Jezus Christus van harte liefheeft en Hem volgt;
- ⇒ met goede beheersing van het Engels in woord en geschrift;
- ⇒ met visie en passie voor Gods nieuwe wereld in Europa;
- ⇒ die de (soms snel) wijzigende ontwikkelingen in zending waarneemt en daarop – in samenspraak met het bestuur – acteert;
- ⇒ die flexibel is, met een feeling voor ECM als interkerkelijke organisatie;
- ⇒ die in staat is strategische koersveranderingen binnen de internationale organisatie mede vorm te geven en binnen de Nederlandse organisatie te integreren;
- ⇒ die contacten met migrantenkerken en Nederlandse kerken onderhoudt en uitbreidt;
- ⇒ die bestaande contacten met onze trouwe achterban onderhoudt en uitbreidt;
- ⇒ die visie heeft voor en in staat is om (interculturele) partnerschappen verder te ontwikkelen en te onderhouden met begrip voor culturele en organisatorische verschillen;
- ⇒ die de bestaande fondswervingscapaciteit verder kan uitbouwen.

Tot slot wordt van de directeur verwacht dat hij/zij ECM's brede *Statement of Faith* onderschrijft en toepast. Theologische en/of missiologische kennis is een pre.

Vanwege pensionering zoekt ECM Nederland

per juli 2021 een nieuwe

DIRECTEUR (M/V)

36 uur / week

met standplaats Deventer.

Als directeur geeft u leiding aan en bent u, met een inspirerend team van medewerkers, verantwoordelijk voor het dagelijks functioneren van ECM Nederland, bent u nauw betrokken bij de contacten met nieuwe kandidaten en zendingswerkers en neemt u deel aan overleggen binnen de internationale organisatie van ECM.

De directeur rapporteert aan het bestuur dat – samen met de directeur – het beleid uitzet.

Wij bieden de directeur een vast dienstcontract met een vast salaris met de daarbij passende arbeidsvoorwaarden.

Voor vragen over deze functie kunt u terecht bij:

Kees van der Wilden (bestuursvoorzitter)

kees.van.der.wilden@ecmi.org

tel. 06 426 17 358

of

Hans Kuijpers (directeur)

hans.kuijpers@ecmi.org

tel. 06 516 18 774

Hebt u interesse in deze uitdagende functie, stuur vóór **22 januari 2021** uw brief met motivering en cv aan: kees.van.der.wilden@ecmi.org.